

ВІРА — ДІМ ДЛЯ ВІЧНОСТІ

Напередодні Різдва в Києві відбувся Помісний Собор Української православної Церкви Київського патріархату за участю вищого духовенства і віруючих Української автокефальної православної Церкви. Глава УПЦ КП Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет ще раз закликав усіх православних України до об'єднання Церков. На Соборі було висловлено впевненість, що об'єднання українського православ'я в Єдину Помісну Церкву реальне уже в нинішньому році, до 10-ї річниці незалежності України. Пропонуємо Вашій увазі текст виступу голови Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка, голови об'єднання громадян за Єдину Помісну Церкву, народного депутата України Павла Мовчана.

Ваша Святосте, преосвященні владыки, члени Вищої Церковної Ради!

На порозі третього тисячоліття нам необхідно чесно й відверто сказати собі: чи зберегли ми заповіді наших пращурів великих? Чи спроможні ми протиставити себе потужній індустрії розваг, насолод, індустрії споживацтва, ідеології всездозволеності та культу сили, ідеології всепродавання та лихварювання, а також фахово розробленій аргументації про «золотий мільярдник», про перспективні і безперспективні нації, про неканонічність чи канонічність державних утворень та національних церков?

Чи спроможні ми протиставити себе актуалізованій знову «релігії прогресу», яка розглядає всі людські покоління, всі попередні епохи лише як засіб для майбутнього або ж для виправдання вже існуючого «земного раю» для так званих обранців цього світу?

Мені не потрібно спростовувати те, що земна реальність не може вмістити в собі життя абсолютного. Що реалізована утопія земного раю для обмеженого числа за рахунок абсолютної більшості є найбільшим злочинним здобутком останнього десятиліття в Україні. Як і того, що в нації збереглося здорове ядро, яке неухильно дотримується волі Всевишнього, упродовж того ж десятиліття відновивши державу і поклавши на історичні підвалини стіни українського храму, завершальний Хрест якої потребує освячення Вселенським Патріархом.

У Різдвяні дні, переглядаючи фільм про життя Ісуса Христа, думалося, як слово Христове знесло найпотужніші фортеці людських надмірностей, погорд та ухвалостей, як невелика горстка апостолів засіяла неомірні земні обшири... і що позосталося від величних колізеїв, палаців, вілл, резиденцій, пам'ятників. То чи ж нам упадати в зневіру та відчай, коли з нами Бог?..

Закінчен на с. 6

І знов надійшла дата 29 січня. Дата трагічна й героїчна. Дата, що втілила в собі і величезні помилки, й незрівнянні прозріння та мужність, дата, що пробудила всю націю і залишилася в пам'яті народу втіленням високого патріотизму. Дата, що й через віки не потьмяніє і, мов дзвін, завжди кликатиме: «Пам'ятай!». Пам'ятай, що рідну землю не можна залишати беззахисною і її треба вміти боронити. Пам'ятай, що нема нічого важливішого за любов до рідного краю. Пам'ятай, що імена тих, хто віддав життя за Україну, — безсмертні. Їх загинуло там під Крутами понад триста: 250 юнаків (тобто курсантів) Першої Української Військової Школи імені Б. Хмельницького, 50 січових стрільців Студентського Куреня, до якого записалися й учні, та 11 старшин. У морозі тих буремних подій палає одна кругла цифра — 300. Триста молодих життів, триста од-

чайдухів, триста патріотів. На жаль, і досі не відомі імена загиблих курсантів. Але вже знаємо 25 імен січових стрільців. Ось вони: Андрій, Євген Божко-Божинський, Микола Ганкевич, Гнаткевич, Кирило Головащук, Гончаренко, Андрій Дикий, Василь Дмитренко, Василь Кирик, Павло Кольченко, Микола Корпан, Конончук-Борзенко, Микола Лизогуб, Володимир Наумович, Омельченко, Олександр Попович, Сидір Пурик, Григорій Пипський, Василь Сірик, Андрій Со-

Курсант Максим Кравченко

Урочиста хода
Фото Раїси ТАЛАЛАЙ

коловський, Іван Сорокевич, Євген Тернавський, Микола Чижів, Петро Шерстюк, Володимир Шульгин.

А що знають про них сучасні українці? На жаль, нічого. Та необхідно, щоб з темряви часу проступили не тільки імена, а й обличчя учасників бою під Крутами, відомості про них. Хоча в легенду вони увійшли всі під одним іменем — КРУТ'ЯНЦІ. Саме задля цього Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Т. Шевченка залучає до своїх традиційних вечорів «Пам'яті героїв Крут», мітингу і урочистої ходи на Аскольдову могилу армійців і ліцеїстів. Тож і Павло Мовчан, і генерал-майор ЗСУ Володимир Кравчук, і курсант ліцею імені І. Богуна Максим Кравченко, і політики Олесь Шевченко, Євген Лушков, Олесь Кляшторський, Олександр Кулик, Анатолій Погрібний, Степан Хмара, Сергій Кот, Григорій Булах у своїх виступах так само, як і всі присутні, що одноголосно прийняли Звернення до Президента, говорили про те, як треба шанувати пам'ять і славу героїв Крут, що завжди кликатимуть молодь на подвиг, на відданість Україні, аби наступні генерації пам'ятали, що, як сказав поет В. Письменний: «Нема Любові понад ту, Що окропила кров'ю Крути».

Олена ЛЕОНТОВИЧ

ТАК МОЖЕ ТІЛЬКИ УКРАЇНЕЦЬ

ВОЛОДИМИР ШУЛЬГІН

Провідник української молоді, він згуртував її, надихав палким словом на служіння Україні і в слушний час пішов разом з нею на подвиг у безсмертя.

«Чи є хто з українців у Києві, хто б не знав Володимира Шульгіна? — запитувала Людмила Черняхівська-Старицька у своїй статті «Пам'яті юнаків-героїв, замордованих під Крутами» (Нова Рада, ч. 41, 1918). — Його ніхто не звав Володимиром Яковичем, незважаючи на те, що він вже закінчив університет, — так хотілося кожному сказати щось тепле, ласкаве цій всім дорогій, всім любій, всім рідній людині... Палкий організатор, палкий промовець, теплий заступник всіх тих, що постраждали за Україну, любий, дорогий, незабутній Володя Шульгін. Він був душею молоді і разом з нею пішов на смерть».

Так, молодим, двадцяти-триохлітнім, пішов Володимир Шульгін на Крути, пішов у безсмертя. Хоч, як і всі молоді, не думав про смерть, а мріяв про життя. Та коли покликала Батьківщина на захист — без вагань віддав його на віттар волі.

А про волю дізнався він з поезій Шевченка, що їх читала йому мама, Любов. Про волю України думали прапрадіди, гетьман Павло Полуботок та Данило Апостол. Про волю розповідав батько, Яків Шульгін, автор дослідження про Коліївщину, що пройшов через заслання до Сибіру. Про волю мріяли батьки, виховуючи синів у любові до рідної землі, розмовляючи з дітьми українською посеред океану російської. Додавала до цього свою дешицу й бабуся, Евфросинія Устимович, колишня кріпачка, навчаючи онуків українських пісень та вивозачи їх у степ.

І ця заповітна мрія зріла в дитячій душі.

А ріс він допитливим хлопчиком з «великими задуманими очима, в яких часто було помітно якусь недитячу увагу, часом навіть тугу», згадує у своїй статті «Дорогою ціною» Сергій Сфремов. Серед гімназистів вирізнявся не тільки тим, що добре вчився, а всією своєю вдачею, м'якими манерами, шляхетністю. «У нього гармонійно поєднувалася приваблива зовнішність із внутрішніми духовними якостями», — напише згодом Сергій Крашенінніков, друг Володимира Шульгіна.

Ще в гімназії стало відомо, що Володя — свідомий українець. Він брав участь у живому ланцюгу молоді під час поховання композитора Миколи Лисенка у 1912 році. Його інтерес до історії України та археології привів до участі в розкопках палеолітної стоянки біля села Мізин.

Закінчивши гімназію із срібною медаллю 1913 року, Володимир Шульгін вступив на природничий відділ фізико-математичного факультету Київського університету. Під час навчання в університеті (1913—1918) Володимир Шульгін об'єднав студентів-українців у громаду. Хай їх було небагато, але кожний стояв

на національних позиціях. Вони готували себе до дії, а тому вивчали історію та літературу України.

«На зборах десятків (підпільних гуртків. — О. Л.) виголошувалися доповіді, після яких точилися дискусії та

Володимир Шульгін

обговорення різних питань українського життя», — згадує Сергій Крашенінніков і додає, що Володимир «був душею нашого товариства, і ми всі почували його чарівний вплив організатора».

Навіть 1914 року, коли почалися репресії проти українства і збори студентської громади припинилися, Володимир підтримував особисті зв'язки як з членами свого десятка, яким керував, так і іншими. «Якось під час практичних вправ з ботаніки, — пише Крашенінніков, — Володя підійшов і пошепки оповів мені, що він збирає опінію українців до цієї війни. Тримаючи в руках список студентів-українців, він проти мого прізвиська поставив мінус (негативне ставлення до війни)».

Володимир був надзвичайно талановитим, досконало знав французьку мову, кохався в українській пісні. Почувши якось спів солдатів у Саратові, куди був евакуйований університет, він раптом зауважив: «Чуєте, як затягає? Так може співати лише українець».

Він умів чудово веслувати, був повним сили, енергії.

Доля встигла обдарувати його радістю кохання. Його обраницею стала Лідія Тартаківська, донька відомого київського лікаря. В родині зберігається фото: вони стоять у садку, осяяні сонцем і щастям. Тільки любити, радіти життю, працювати задля рідного краю... (Принагідно слід зауважити, що вдова В. Шульгіна стала українським етнографом-патріотом, була репресована в 30-ті роки й загинула.)

Лютневу революцію 1917 року Володимир зустрів готовий до праці. Вже у березні був обраний членом Київського губернського комітету, де завзято працював у національно-патріотичній ділянці.

У січні 1918 року, із вторгненням в Україну російської армії, був організований помічний Студентський Курінь

Січових Стрільців, що складався зі студентів Університету Св. Володимира, Українського народного університету, учнів фельдшерської школи, учнів гідротехнічної школи, учнів Другої Київської української гімназії Кирило-Мефодіївського братства. Володимир кілька разів ходив на військові вправи куреня до Першої юнацької школи імені гетьмана Б. Хмельницького, що містилася на Московській вулиці, 45, на Печерську.

21 січня він був ще вдома і в день народження сестри Надії подарував їй альбом малюнків Шевченка.

27 січня Курінь одержав наказ вирушати в похід і вночі виїхав у напрямку Бахмача. І той, хто був «ввесь — любов до України» (Л. Черняхівська-Старицька), хто був душею молоді, пішов разом з нею, залишивши рідних, матір, дружину. Мати бачила, як він діставав з домашньої аптечки йод, бинти, і без слів благословила сина на високий чин.

29 січня відбувся під Крутами бій, де український цвіт, юні герої протиставили мужність і силу духу російсько-більшовицькій орді, нищій і по-звірячому жорстокій.

Чота, до якої входив Володимир Шульгін, потрапила до лабетів «виблюдків пекла», що дико знущалися зі своїх супротивників, але не зломали юнаків. Бо сини України прийняли смерть із піснею на вустах. У березні, після визволення, мати, дружина й молодший брат Микола їздили до Крутів. 19 березня Київ прощався зі своїми героями.

Відомо, що того ж року був заснований фонд імені Володимира Шульгіна при Київській «Просвіті» — для видання популярних книжок з природознавства та історії культури (чим найбільше цікавився покійний) (Нова Рада, ч. 40, 1918).

Студентство 30-х років на Західній Україні формувалося під впливом постаті Володимира Шульгіна. Вважаючи його жертву найбільшою, бо мав стати визначним учнем, молодь з ентузіазмом здобувала знання і гартувала себе для боротьби за незалежність України.

У 30-ті роки у зв'язку з руйнуванням советами кладовища на Аскольдовій Могили прах В. Шульгіна та його друга В. Наумовича був перенесений родичем останнього в родинне поховання на Лук'янівський цвинтар. Ім'я В. Шульгіна як широковідоме в Києві не було винесене на надгробок, бо була загроза накликати репресії на цю родину. Його зберігали в суворій таємниці. Проходячи все життя повз цю могилу, я й не здогадувалася, що там спить вічним сном мій дядечко. І тільки в середині 90-х років Лада Іванова, родичка В. Наумовича, розкрила таємницю відомому київському краєзнавцеві п. Людмилі Проценко, яка й оприлюднила цю вістку. Пам'ятаю, як 29.01.1996 року вона показала могилу В. Шульгіна представникам громадськості. І відтоді в день Крутянського бою за ініціативою Всеукраїнського Жіночого Товариства імені Олени Теліги на могили двох Крутянських героїв служать панахиду священики УПЦ КП і відбувається мітинг, у якому беруть участь патріотичні громадські організації, студентська та учнівська молодь.

Про інших Крутянців відомо дуже мало. Але й ті зернини знання треба берегти й шанувати. Отож, «Слово Просвіти» вже в наступному номері розповідь своїм читачам про них.

Олена ЛЕОНТОВИЧ

Володимир Шульгін зі своєю дружиною (публікується вперше)

ОБНІМІТЬСЯ Ж, БРАТИ МОЇ...

Саме ці слова пророка української нації Тараса Шевченка підходящі до сучасного політичного становища в Україні.

«Боже, нам єдність подай!». Не випадково слово *єдність* опинилося в молитві, — зазначив Святійший патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет у своєму слові-благословенні з нагоди прийняття Декларації про створення громадсько-політичного Об'єднання національно-демократичних сил України, яку підписали напередодні Дня Соборності України тридцять чотири партії та громадські організації. Підписання цього документа відбувалося 21 січня у приміщенні Будинку кіно.

Голова Всеукраїнського об'єднання ветеранів, народний депутат України Ігор Юхновський на правах старійшини теж привітав зібрання із цією історичної ваги подією. Отже, утворено об'єднання «Українська Праща», яке виникло із потреби, що продиктована кризовим станом суспільства.

Та повернемося до «хроніки подій», які передували цьому Об'єднанню.

Ще 5 січня у приміщенні Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка відбулося засідання представників політичних партій та громадських організацій. Відкрив його голова Товариства «Просвіта», народний депутат України Павло Мовчан. Він наголосив на проблемах, які стоять перед демократичними силами. Промовець сказав, що «в нас є історичний шанс щось зробити для свого народу». На засіданні було схвалено проект Декларації і обговорено цей важливий документ. Ішлося, зокрема, й про те, що Об'єднання може в майбутньому стати передвиборчим блоком і згуртувати навколо себе саме політичні сили, а громадські організації консолідуватимуться навколо ядра політичних партій. Цю ідею було одностайно схвалено.

Учасники зібрання ставили за мету не конфронтацію, а — консолідацію. Вони наголошували, що проблема на сьогодні полягає не в протистоянні, а в єднанні політичних сил.

На прес-конференції в УНІАН 18 січня голова УРП Левко Лук'яненко заявив, що життя політичних партій в Україні сьогодні складне, як і життя взагалі. Багато політичних партій нині не мають самого звичайного — фінансування. Ситуацію могли б урятувати тільки українські бізнесові структури. «Одне слово, — сказав він, — хто замовляє музику, той і пан ситуації. Не секрет, що «деяким патріотам» для того, щоб зберегти свої партії, довелося піти на уклін до Президента». Л. Лук'яненко зазначив, що національно-демократичні сили співпрацюватимуть з тими утво-

реннями, яким дорога національна ідея. На шляху до утворення об'єднання зримішою ставатиме картина залежності партій від владних структур. «З нами залишаться тільки патріоти», — наголосив у своєму виступі на прес-конференції Павло Мовчан.

День 21 січня розпочався спільним урочистим богослужінням українських православних Церков у Соборі Святої Софії на честь Дня Соборності та злагоди об'єднання національно-демократичних сил. Стіни собору не змогли вмістити всіх бажаючих. На жаль, Управління архітектури стояло на заваді проведення заходу, але він відбувся. Уперше за останні сім років тут проводилося урочисте богослужіння. На святій літургії були присутні: віце-прем'єр-міністр України Микола Жулинський, голови партій, представники громадських організацій, українська інтелігенція.

Після літургії біля стін Святої Софії відбувся імпровізований мітинг і колона учасників свята вирушила покладати квіти до пам'ятників Михайлові Грушевському і Тарасові Шевченку.

21 січня о 16 годині у приміщенні Будинку кіно розпочав роботу Форум національно-демократичних сил України. Відкрив його голова Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка, народний депутат України Павло Мовчан. Він звернувся до всіх партій із проханням — не повторювати помилок, яких допустилися в минулому. «Ми повинні вчитися на власному гіркому досвіді. Ми зібралися для того, щоб визнати перспективу спільних дій і поставити на документі свої підписи», — зазначив головуючий.

Після благословення зібрання Святійшим патріархом Філаретом Декларацію зачитав голова Народної Ради України Ігор Юхновський. Потім в урочистій обстановці голови партій (або заступники) ставили свої підписи і в коротких виступах виявляли своє ставлення до політичного документа і тієї ситуації, в якій опинилися держава і народ України. Чимало оригінальних, патріотичних думок було сказано промовцями.

«Хай Ісус Христос допоможе нам у нашій єдності. Щоб ми будували її на мирі, злагоді — на цих божественних якостях. У нас тепер є сила, яка може повести українців до України», — сказав Святійший патріарх Філарет у своєму завершальному слові. «Хочемо перемогти — єднаймося. Ми ще цього року будемо мати Єдину Помісну Українську Церкву, яка стане підпорою для держави».

Наш кор.

ГОЛОВНА РАДА

21 січня відбулася Головна Рада Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка, на якій розглядалося питання майбутнього з'їзду просвітанів. З'їзд одностайно вирішено провести 24 лютого 2001 року.

На Головній Раді розглядалося питання інформаційної сфери. Вирішено, що газета «Слово Просвіти» стане найближчим часом тижневиком. Голова Товариства, народний депутат України Павло Мовчан сказав, що правління підтримуватиме існуючі видання і прийматиме заявки на нові. Ішлося про придбання техніки. Одне із головних завдань Товариства «Просвіта» вбачає у дійсному стані речей щодо функціонування української мови. Планується проведення моніторингу по всій Україні. Порушувалася проблема видання та перевидання словників.

Про проблеми, пов'язані з правописом, доповідав Олександр Пономарів. «Правопис треба очистити від того, що з ним зробили більшовики», — наголосив він. Одностайно прийнято Заяву з приводу цього питання.

Головна Рада підтримала висунення кандидатури Анатолія Погрібного на здобуття Національної премії імені Т. Шевченка.

Розглядалося питання про Звернення до віце-прем'єр-міністра М. Жулинського щодо створення департаменту з мовної політики та питання про членські квитки одного зразка для всіх членів Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Тараса Шевченка.

Інф.

ДЕКЛАРАЦІЯ

п! ояЯ2во! енняяг! омадякофолц2, чногояоб'єднання
«Ук! ацнЯькаяП! ав, ця»

М, , представн, к, полцт, чн, х партцй ц громадськ, х організацій національно-патрцот, чногояспрямування,яроголошущмо:

—яусвідомлююч, янебезпеку,яцюя, пл, вацяятполцт, чноцяядуховноцяжр, з, яв Украцнц,ядеструкт, вн, хядцйжомунцст, чн, хяс, л,янаростанняявл, вуюолцгархцчн, х групяекономцчнцй,ятолцт, чнцйятаялнформаццйнцйясферах,яберуч, ядоаяваг, розпочатуюн, м, яампанцюяг, скуянаян, нцядцюч, йя'ряд;

—яастерцаюч, ,яцюяУкрацнабудуцтьсян, нцянєяксправдцйукрацнськаянацоф нальнаядержава,яаякятостоклонцальнеядержавнеяутворення,яцюятеребувацятцд контролемянужоземногояапцталуягавпл, вомяденацоналцзован, х,яосмополцф т, чн, хяланцвягяхцнцхвасобцвямасовоцянформаццц;

—явважюч, ясянеобцднєняцдрод, т, яавтор, тет,яс, луцяявл, вукрацнськоц националфдемократцц,

проголошущмояяствореннягромадськофолцт, чногояоб'єднаннянаф цціональнофдемократ, чн, .яс, ля «Украцнськая Прав, ця».

МетоюянашогояОб'єднанняя:

1.яАкт, вцзацяягяжкоорд, нацяянашоцяццальностцяяусц. яусцплън, .ятроблем дцяятовногоятцленняяяк, тцяукрацнськоцянациональноцядєц,якаястолоя, знаф чальноюятр, яядобу2дцяукрацнськоцяНезалежнос2цяякя82ярок, я2ому,я2акця10 рокцв2дому.

2.яАс2упнеяЗворенняяцяцйятолц2 чнцйясновцяв, борчогояблокудяляспцльноц учас2цяямайбу2нц. яв, борч, .яампанця. яусц. ярцвнцв.

Коорд, наццйн, мя органомя Об'єднання ця Радая голцвя пар2цйя2ая гроф мадськ, .яорганцзацийяяточергов, мяоловуваннямжерцвн, кцвятолц2 чн, .ятарф 2цйя—яучасн, цяяОб'єднання.

НашеяОб'єднанняявцдр, 2ядляяусц. ятолц2 чн, .ятар2цйя2ятромрадськ, .яоргаф нцзаций,яцюяодцляю2явасад, яццццяДеклараццц.

Розбра2яважд, ятр, звод, вцяотарозок.яОб'єднавш, сьявям'яядобраяятроф цвц2анняяУкрацн, ,ям, яв, конацмоявольюяукрацнськогоянродуяясвцйясвцщенн, й обов'язокятередятр, йдешнцм, ятоколнцням, .яПеремогаяукрацнськ, .янационалф н, .яс, ляможл, ваядцльк, явямов, янашоцяцднос2ц.

Слава!к! ацнц!

Декла! ацццяпцдп, сал, :

1.яУк! ацнськ, йяНа! одн, йяПУХ	Ю.яКос2енко
2.яПа! 2цяяБа2ькцвш, на»	О.яГу! ч, нов
3.яУНПжСобо! »	А.яМа2ьццнко
4.яУк! ацнськаяРесп3блцканськаята! 2ця	Л.яЛ3к'яненко
5.яПа! 2цятцд2 , мк, явц2н, зняногояв, ! обн, ка	В.яСа! ана
6.яСоццалфацциональнаята! 2цяУк! ацн,	Я.яАнд! Зшкцв
7.яУк! ацнЯькаята! 2цяякцднцЯ2»	Ю.яГна2кев, ч
8.яУк! ацнЯькая! , Я2, янЯькофдемोक! а2, чнаята! 2ця	О.яСе! гццнко
9.яХ! , Я2, янЯькофа! одн, йяююз	В.яС2! е2ов, ч
10.яУк! ацнЯькаяяациональнаякяняе! ва2, внаята! 2ця	О.яСоЯкцн
11.яВЯеЗк! ацнЯькея2ова! , Я2вож!П! оявц2а»	П.яМовчан
12.яУк! ацнЯькежозац2во	ц.яЦлаЯ
13.яВЯеЗк! ацнЯькеяоб'єднанняяве2! анцв	ц.яО. новЯьк, й
14.яСпллкаяфцце! цвяУк! ацн,	Б.яКож, н
15.яКонг! еЯк! ацнЯькоцяцн2елцгенцц	Г.яСк! , пн, к
16.яКомц2е2ва, , Я2Зк! ацнЯьк, .яяв2, нь	О.яШевченко
17.яУк! ацнця—яд, н3яПомцян3яП! авоялавн3яЦе! кв3»	К.яГ, щцк
18.яУк! ацнЯькея! авоялавнеяб! а2Я2во	
я Яв.яАнд! ццяПел! возванного	О.яЗд, ма
19.яО! ганцзацийяУк! ацнЯьк, .яНационалцЯ2в	В.яГ, щцк
20.яВЯеЗк! ацнЯькея2ова! , Я2во	
я полц2в'язнцвяя еп! еЯован, .	ц.яП! онюк
21.яВЯеЯвц2няяк! ацнЯькаякоо! д, наццйная ада	М.яО! , нь
22.яМолод, йяРЗ	В.яК, ! , ленко
23.яУк! ацнЯькаяС2ден2ькаяСпллка	С.яМальованець
24.яМолодцжняя! ганцзацийяСамоя2цйнаяУк! ацна»	Н.яЦцмч, нова
25.яСпллкаяк! ацнЯькоцямолодц	О.я2адо! ожнцй
26.яУк! ацнЯьк, йямолодцжн, йяСобо! »	Б.яЦл, й
27.яВЯеЗк! ацнЯькеяоб'єднанняяПа! оз3мцння»	Б.яГе! нопцльЯьк, й
28.яЯоцяццяяфе! ме! цвяУк! ацн,	А.яС2а! Зняьк, й
я 29.яЗозац2вояУк! ацн,	А.яТопов, ч
30.яВЯеЗк! ацнЯькеяжечногоя2ова! , Я2воцм.яО.яТелцг,	О.яКобець
31.яВЯеЗк! ацнЯькея2едагогчнєя2ова! , Я2воцм.яВашченкаяА.яТог! цбн, й	
32.яМцжна! однацягяяМа2! ццяЯеЯ2 , ямолодцяУк! ацн, »яЯ.яБлонЯька	В.яГене! алюк
33.яОб'єднанняяЯ2дццюючоямолодця3а! ево»	О.я! ановЯьк, й
34.яКонг! еЯ! омадяняькогояЯ3пцльЯ2ваУк! ацн,	С.яХама! а
35.яУк! ацнЯькаякяняе! ва2, вная еЯп3блцканЯькаята! 2ця	
36.я! омадяькаблагодцйная! ганцзаций	
я «Ук! ацнЯькцйя! мцця—як! ацнЯьк3ямов3»	Б.яСЗяь
37. П! омадяькофолц2 чнеяоб'єднанняяНаццок! а2ця»	П.яРЗбан
38.яСпллкаяв, кладачцвяв, щоцяшкол, я2а	
наЗковцвяУк! ацн,	М.яОб3шн, й
39.яУк! ацнЯькаяяцпллкаяявц2н	В.яГЗменюк
40.яК, цвяЯькая адаяоб'єднанья! омадян	С.яГаЗжнцняьк, й
41. КозацькаяяРад	Ю.яКл, мов, ч
42.яВЯеЗк! ацнЯькеяоб'єднанняяЖцнк, яба2ькцвш, н, »	З.яРомовЯька
43. П! омадяькеяоб'єднанняяДе! жавнцЯ2»	В.яПа! Збцй

ПІДТРИМУЙМО РОЗУМНИХ І ЧЕСНИХ

23 грудня 2000 року відбулася звітно-виборна конференція Сумської обласної організації Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка. На неї прибули 71 делегат і 22 гостей.

У президію конференції обрали члена Центрального правління Анатолія Погрібного, голову Сумської обласної «Просвіти» Бориса Манжеля і члена обласного правління Товариства Івана Мадяра.

Було зачитано привітання конференції від голови Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка Павла Мовчана.

У звітній доповіді Борис Манжеля звернув увагу на важливі проблеми українського державотворення і розповів про позитивний досвід співпраці «Просвіти» з місцевою владою. Приділяючи увагу проблемам регіону, він, зокрема, сказав, що попередні роки — це найтяжчі роки становлення і утвердження діяльності Товариства у специфіці нового часу і використання нових підходів, механізмів та програм.

Потужного поштовху надало організації всеукраїнське відзначення 130-річчя заснування «Просвіти». Відбулося перегрупування сил на місцях, відновилися первинні організації у загальноосвітніх школах, вищих та середніх спеціальних навчальних закладах, закладах культури. Міцним фундаментом стало рішення Конституційного Суду про офіційне тлумачення положень статті 10 Конституції України щодо застосування державної мови, постанови Кабінету Міністрів № 1004 від 22 червня 2000 року про внесення змін і доповнень до попередньої постанови від 1997 року та Указу Президента України про підготовку та проведення 10-ї річниці Незалежності України.

Ці рішення дали імпульс для проведення колегії Сумської держадміністрації з названого питання та розширеної наради в обласній адміністрації в березні 2000 року за участю голів районних, міських адміністрацій, органів місцевого самоврядування та засобів масової інформації області, внаслідок чого голова облдержадміністрації видав доручення від 25 березня 2000 року про додаткові заходи щодо функціонування української мови як державної. Матеріали наради було майже повністю опубліковано в центральній пресі, зокрема у «Слові Просвіти», розповсюджено в усіх областях України і взято як приклад співпраці просвітян з обласними державними адміністраціями.

В результаті цього були відновлені й активізували свою роботу сумські комісії з дотримання мовного законодавства. Отже, законодавча база для роботи є. Треба лише слідувати за її виконанням, працювати, не бути байдужими до цієї проблеми. Проведено низку громадських слухань «Мовна політика в

області та її наслідки», дано рекомендації та вимоги до органів влади, про що інформовано первинні осередки Товариства у районах.

У 2000 році для поліпшення інформованості просвітян області про справи «Просвіти», за сприяння Центрального правління, було організовано передплату газети «Слово Просвіти». Тепер вона надходитиме в кожен районну бібліотеку, кожне місто області, навчальний заклад. Це найвищий показник передплати серед обласних організацій.

Ідеї «Просвіти» популяризуються також через поповнення бібліотечного фонду. Новий відділ Наукового товариства української мови в Торонто (Канада) організовано в обласній науковій бібліотеці.

Більше тисячі примірників передала обласна «Просвіта» бібліотеці Сумського університету, загальноосвітнім школам, Військово-Морським Силам України у Севастополі.

Важливе місце у просвітянській роботі посідають численні читачкі конференції, виставки, конкурси, відродження традиції відзначення національних свят, які проводяться в культурно-мистецькому центрі «Собор» — структурному підрозділі «Просвіти». Свята «Кролевецькі рушники», «Боромля» та «Кришталеві джерела» стали міжнародними.

Велике значення мають творчі звіти колективів художньої самодіяльності, найактивнішу участь у яких беруть члени Товариства. Це свята української пісні, танцю, українського слова, відродження народних звичаїв. Значною мірою до цього причетний наш просвітянин Микола Юдін, який очолює управління культури Сумської облдержадміністрації.

З ініціативи обласної «Просвіти» демонтовано пам'ятник ідолу більшовицьких часів Леніну. На жаль, у місті залишається ще багато назв, пам'яток і символів тоталітарної доби. Тому для місцевих просвітян роботи в цьому плані вистачить надовго.

Отже, Товариство триматиме в полі зору комісії з дотримання української мови, які повинні повсюдно працювати.

Та головним надбанням організації є люди, активісти, що згуртувалися навколо «Просвіти». «Хочу подякувати, — наголосив Б. Манжеля, — персональному складові обласного правління, яке докладає максимум зусиль для реалізації завдань, що стоять перед Товариством.

Результатом залучення нових людей до просвітянської роботи стало збільшення шкіл, де викладання предметів ведеться українською мовою. За статистикою, майже 80 відсотків шкіл проводять навчання переважно українською мовою, а за національним складом населення на Сумщині проживає близько 82 відсотків українців.

Проте проблем ще дуже багато. Незадовільним залишається використання державної мови в засобах масової інформації. У багатьох газетах не втримується співвідношення використання мов. Ось куди має спрямувати свої зусилля комісія контролю за дотриманням мовного законодавства. Сподіваємось, що новий керівник управління інформації, якого ми рекомендуємо до правління Товариства, покладе цьому край».

Важливим напрямом роботи «Просвіти» є видавнича справа. Нею опікується член обласного правління Володимир Садівничий. За останні два роки видано майже вісімдесят книжок українською мовою. Серед авторів чимало просвітян. Геннадій Іванушенко підготував рукопис історії «Просвіти» (500 сторінок).

Голова облдержадміністрації підписав наказ про створення Українського Дому, під дахом якого зберуться всі національно-патріотичні сили Сумщини.

Без належної матеріальної бази важко виконувати свої завдання. Минулого року придбано потужний різнограф, комп'ютерну систему, ліквідовано трирічний борг перед комунальними службами. Важливими є проблеми введення у штат адміністрацій представників «Просвіти», перереєстрації членства первинних осередків, існує необхідність запровадження членських внесків. Треба працювати над розбудовою наших осередків у навчальних закладах, школах. Вони мають діяти всюди.

Необхідно спрямувати зусилля на консолідацію українства за мовними, культурними і релігійними ознаками. Треба боротися за об'єднання українського православ'я і створення Єдиної Помісної Православної Церкви в Україні. Це необхідно поставити в основу політичного об'єднання, солідаризації і самоорганізації народу. Діймо на засадах моральності, законності, виважено і дружно, підтримуймо розумного і чесного лідера — від голови обласної адміністрації до директора сільської школи, якщо вони є справжніми патріотами України, закликав присутніх Б. Манжеля.

Професор Анатолій Погрібний вручив просвітянам нагороди — медалі «Будівничий України» і грамоти від Центрального правління Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка.

Було прийнято ухвалу конференції, яку зачитав член обласного правління Товариства Олексій Дубовик.

Конференція проходила в діловій і конструктивній атмосфері, оперативно і динамічно.

Діяльність Сумської «Просвіти» свідчить, що обласна організація знайшла механізми співпраці з місцевими органами влади і, не зважаючи на всі негаразди, захищає інтереси українства у цьому зросійщеному регіоні.

Володимир ІЩУК

Володимир Заремба (у центрі) і член ради Товариства, відповідальний секретар газети «Січеславський край» Ганна Заремба (ліворуч) з молодими просвітянами

ТУРБОТИ ПРИДНІПРОВЦІВ

Діти зручно вместилися на першій лаві нашої світлиці, а поруч — їхня вчителька Тетяна Пархоменко. В осередку «Просвіти» перед ними розміщені картини художника Паладія Васильовича Євдушенка. Відомий на Придніпров'ї митець неквапно вів розповідь про мистецтво, про власні картини.

Так розпочалася наша співпраця з Дніпропетровською міською гімназією № 57.

Діти зі своєю вчителькою приходили на Шевченківські вчителі, на Свято Незалежності. Тут вони слухали виступи письменників Віктора Савченка, Юрія Кібця, Сергія Бурлакова, відомих учених Анатолія Поповського, Анатолія Черненка, артистку Лідію Кушкову, директора обласного українського театру, поета Валерія Ковтуненка...

Вихованці гімназії читали вірші класиків, відомих авторів і власні. Особливо вирізнялися Аліна Непийпилова, Надійка Павленко, Юля Чепурна. Усі вони взяли участь у районному конкурсі «Плекайте рідну мову». Переможницею на ньому стала Аліна Непийпилова.

Це лише один приклад роботи Дніпропетровської «Просвіти» з дітьми та молоддю. Така праця стала в нас систематичною і оформилася у дитячо-юнацьку студію «Крила». Засідання її проводимо раз на місяць, студійці читають власні твори. Уже четвертий рік влаштовуються конкурси «Моя Батьківщина — Україна», «Поетичним рядком», «Стежинами ріднокраю». У студії діяли цікаві виставки: «Талановиті руки» (народно-прикладне мистецтво, вишивка) родини Канделів із приміського села Краснопілля, скульптури — «Наш край» відомого архітектора-художника Володимира Положія.

Започатковано цикли газетних публікацій та радіопередач «Наша земля і ми на ній». Верхньодніпровська «Просвіта» проводить конкурс самоповаги «Ми діти твої, Україно».

Павлоградська «Просвіта», яку очолює Микола Пономаренко, щонеділі організовує екскурсії по краю, видає серію поетичних творів земляків, а при Криворізькій «Просвіті» діє клуб інтелектуалів.

Голова Новомосковської «Просвіти», кандидат філологічних наук Емма Шаповалова склала і видала на громадських засадах «Словник української мови», а Дніпропетровська міська «Просвіта» уже четвертий рік веде у вищих навчальних закладах цикл лекцій «Минуле надихає на сучасне».

Пікети на захист рідного слова — одна із форм нашої роботи. Рада Товариства започаткувала таку форму як запити. Багато їх було надіслано до органів влади з приводу нехтування державною мовою в органах. На нашу вимогу було прийнято рішення № 1934 Дніпропетровського міськвиконкому від 17. 08. 2000 р. «Про зміни у складі міської експертної ради з питань контролю за дотриманням норм української мови у місті». До складу цієї комісії введено голову обласної «Просвіти» В. Зарембу.

На нашу пропозицію, відбулася зустріч заступника міського голови Павла Куделі з активом «Просвіти». Такі діалоги стають постійними.

«Просвіта» виступила ініціатором створення громадського комітету «Захистимо національний уряд Віктора Ющенка».

За цей час проведено понад двадцять «круглих столів», започатковано серію видань «Бібліотечка Січеславського краю». Розпочинається вона випуском книжки «Контрасти».

«Просвіта» виступила за встановлення меморіальних дошок видатним національним письменникам Валер'янові Підмогильному, Василеві Чапленку, Михайлові Чхану.

Володимир ЗАРЕМБА

Голова Дніпропетровської «Просвіти» В. Заремба під час відкриття виставок (ліворуч — художник Паладій Євдушенко, праворуч — майстер прикладного мистецтва Валентина Канделя)

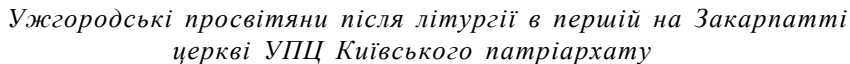
 Зак^нченн .
Початок на с. 1

здійснюємо Волю Господню послідовно, домагаючись, аби Україна стала реальною, а не віртуальною державою, як і те, що в Україні має бути Українська Помісна Церква. Той, хто чинить спротив цьому Господньому велінню, той буде рано чи пізно осоромлений і відкинутий. Щодо цього немає жодних сумнівів. Проте за умови нашого духопіднесення та напруження сил. Через те, що на зміну ідеології соціалізму, яка претендувала на всесвітньо-історичну роль, висувається

І я глибоко переконаний, що на початку вже цього десятиріччя ми повернемо те, що було і буде дійсним гарантом нашої духовної незалежності від чужих престолів.

[illegible]

Безпе! ечно,де! жавн,мяЯ2 Зф
23! амяважояп! ацюва2,якол,яв
адмцнцЯ2 аццюрбцймаю2ятюЯад,
люд,я!е! едяк, .юднця—язоя!амоф
Я2йн,йя озв,2окаУк! ацн,яяц! Згц
! обля2яв,гляд,я? ояп! ацюю2яна

Однакнайбольшуюподцижку2е! а23! но
 гоаяця23! ногояк, 22язак! па23к, .я! о! я
 яв23я! о2! згомя, я! ояв23я! о2! згомя! еч
 .но, яв23я! новлененяпам 2!а, кавел, ком23!а! ф
 ! аяв23я! наеня! е23! жнш, йяло? цм23!а? о! ф
 да! аяв23я! большою2!м23! о! об23!льшезаян23!
 п! ояв23я! н, а23!цц23!я! ояв23я! .2!аеня! об, в.23!а! ф
 ч, нб23!а! о23!а! о23!а! ф23!а! 2!а23!а! а23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 поб23!а! о23!а! н, яв23!а! о23!а! а23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 няя23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 ком23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 ! ая—я23!а! е23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 наодм23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!
 п! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а! о23!а!

Неподоланоюял, шац2яяяяяя! облема
за! оваденняяцк! ацнякюкоцмоя, яяя! жафв
ном3цловодя2цк, яяючю2, яя! айя! облем
цямовуюяяяк! ацнякюом3цняя2цк, яяяюбзнеф
ювяяяяя! ц, я2я, давн, ч, яя! ава, я, екламц,
2ю! гувляяОднакц, я! облемя2цк, яя, лам,
«П! ояву2» янеяподоло2, яюк, яде! жаваюе
почнеж, ва2, яа. одвяюяяю! 3цн, квяццяяф
концв.яючяюб, яяцквяняшяяя! ояву2»явцдоф
вцдцл, яяяя! оваденняяцзакон3я! оямов, »,
3! об, л, яя! о2яюмвяв2юяюяя! цюдзянемф
ло.я! цмювяюякденцюякон2 олюнюякюон3яяф
2ц, цмюяф3цкцц, яа! па2яяяюбцднаня
Вяе2к! ацнякюгоя2юа!, я, яяяя«П! ояву2а»
п! овелюя, малюяцн, яа. одвя.яюк, яявяе3ц
1988я! о2кюаюяц. я! айюа. яюбля2яя! овеф
денюя3цн3яякцяяцпцднзавуюя«Пе! едайю
на? адкамняащя! юа-я! цдн3мюв2». я2я! 3ф
няя2юяюя! о2кяюаюя! одця! оведенояюф
лая2цзвелелюдн3юф! енцюяюк! ацнякю
мояяяя! жававяяк! ацнц».я! о2югомзюво.
! окаяняя адю. в, ля. яюбля2яянея2. яюфю
лоядц, к2ю! ояяявед3юяя! 3ю!, к, яюцм яязяякф
ленда! яя.Разомццн, м, юб! адм, фк! ацнф
цям, я Словачч, н, яя! оведенояяя! яяшвц
мужно! однзюякн! енцюя«Словацкюфкф
! ацнякюзюцм, н, яяял3цжя2ц2, яяюа3к, я».
С2ю! анням, яя! ояву2яняпцдо2ювленоядва
пцд! 3цн, к, яяяк! ацнякюкоцмоя, яяляящяцкцлф
! ацн, яяяг! Юкюююмоуюоанвяняня.

ЛЮТИЙ, Ч. 2 (80), 2001 РІК

ДІАСПОРА БЛИЗЬКА Й ДАЛЕКА

У школах міста Тернополя звучали пісні у виконанні Манчестерського хору «Гомін» — золотого ювіляра, лауреата багатьох міжнародних музичних фестивалів та премії імені братів Богдана і Левка Лепких.

На уроці у 8-А класі середньої школи № 26 розповідають учителька Ірина Кіцила (ліворуч) і гостя Ярослава Павлів (праворуч) дітям про хор «Гомін» з Великобританії

На уроках англійської мови за програмою відведено чимало тем для ознайомлення з життям і діяльністю українців у Великобританії. Окремий урок у підручнику для 7—8 класів (автори В. Плахотник і Р. Мартінова) присвячено славновісному українському чоловічому хорові «Гомін» із Манчестера (Великобританія) під мистецькою орудою його засновника і диригента, почесного члена Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка Ярослава Бабуняка, який народився на Тернопільщині.

Цікаво проводить уроки англійської мови та засідання English Club досвідчений педагог, учителька середньої загальноосвітньої школи № 26 м. Тернополя Ірина Вітольдівна Кіцила. На її запрошення у школі побувала Ярослава Павлів — автор багатьох публікацій про хор «Гомін», просвітника, активіста товариства «Україна—Світ», секретар Земляцтва вербівчан м. Тернополя, яка вивчає, збирає і систематизує матеріали про «Гомін» для музею рідного села Вербів маестро хору Ярослава Бабуняка. Земляцтво вербівчан Тернополя тісно співпрацює з обласними товариствами «Україна—Світ», «Просвіта» та ін.

...Затамувавши подих, учні уважно слухали на уроках і засіданнях клубу розповіді учительки І. Кіцили і гості Ярослава Павлів про незвичайну долю українців діаспори — колишніх

воєнків 1-ї УД УНА. Війна розкидала їх по всьому світу. Опилившись на чужині, вони не переставали жити Україною, утверджували свою національну самобутність — створювали різні організації, мистецькі колективи тощо.

Солов'їна материнська мова, українська пісня, її чарівні звуки і запальний танок були тими чинниками, які утверджували національне обличчя українців у чужому світі. Саме мова, пісня і танок стали на чужині ниточками, з допомогою яких не переривалася єдність патріотів України з батьківською землею. Так з любові до України народилися у 1949 році хор «Гомін» і танцювальний ансамбль «Орлик» у Манчестері — репрезентативні колективи Союзу Українців у Великобританії, лауреати престижних міжнародних фестивалів, учасники багатьох мистецьких заходів українців діаспори в світі.

Учні з цікавістю сприйняли повідомлення про те, що в Україні керівники цих мистецьких колективів і Ярослав Бабуняк, і Марія Бабич стали почесними членами Всеукраїнського товариства «Просвіта» імені Т. Шевченка, а хор «Гомін» із Манчестера та його диригент Ярослав Бабуняк за мистецьку діяльність на Тернопільщині удостоєні звання лауреатів премії імені братів Богдана і Левка Лепких.

Богдан ГОЛОВИН

Так, м'я! едЯ2авн, ц2вом,яяке мац2облаЯнеоб'їднаннЯяВЯеЗк! аф цнЯькогоЯ2ова! , Я2вояЯ«П! оЯвц2а» цменцЯа! оЯяШевченка,я, нцЯможе малоЯякая! омадЯякая! ганцзаця по. вал, 2, Яя.я УяйогоЯлава. янаф лцЗц2Яявдвц2Яявц2Ямц2 Яяяяленцв. цЯ? оЯпо. вально,я2ояя2омЗяч, Ялц дванадц2Я2, ЯячмолодоцЯа! оЯлц. Аяцянашаяте! Япек2, ва,ймайб3Зц б3цвн, цчЯнезалежноцЯк! ацн, .

Неябезяго! доЯ2ял! оЯцяяаяв, в нап'я2йявц2ноф, бо! нцЯконффе! енццЯяйогоЯголова,я2ЯлЗжен, й п! аццвн, кяно! одноц2оЯвц2, як! ацф н, яБогданаЯ Голова, н.яНая2е! ена. п! оЯвц2нЯькогоЯ 3. Зн, малоЯяве! ф шень:яо! ганцзовЗвал, ЯякЗ! Я, яяонф глцЯЯкоцЯмов, ,я! овод, л, ЯяЗ! ок, Зк! ацнЯякоцЯмов, яЗя26фйяа! 2, ф лел! цйЯкцйяд, вццц,яб, ! ал, ЯякЗ! ацнф ЯякомовнцЯцд! Зн, к, яяаС. цд,яокф ! емаЯЗяДнцп! опе2 овЯкЗ,яЗапоф ! цькЗ,яа! кцвЯкЗоблаЯ2,яЗк! , м. У! оч, Я2овцдЗначал, Яяовцлейнцй пам'я2нц2а2 :ядоЯ15Ццц2яВолоф д, м, ! аба! вцнЯького,яЦцц2яВоваф Я, ляяЯ! мЗша,яЗ! оч, н, яайЯ2а! шоц пое2еЯ, явнн, яблажкев, ч,яБогдоф наяЯепкого,янш, . яв, да2н, . яцццв 2янацональн, . ята2 цо2цв.

! обо2я2ЯяноЯов'я2онаявц2а! ццц ОУНФПА,яЯцчов, .яЯ2 цльццв,яна ге! оццн, . ятодв, га. як, . яв, . овЗц2ф Яя,яа! Зц2Яяян, нцнццЯокоцннн. Ццкав, йяпо. ццЯная! о? ЗядоЯ2а! ф ван, ццЯццйЯн, лая! оЯвц2нкаяОкф ЯяанаЗог! айчЗкя2БЗча.яУяполц зо! Зяйякологцнцц! облем, ,якоф номцчнот! оЯвц2,яв, давн, чаяп! аф ва.яДоЯ! ецц,яЯмеянаяма2е! цлц «П! оЯвц2» яв! оЯл, ямолодцнаЗковц ОлегаГе! ман,яСвц2анаяП! , Зцляк, ц! , наЯСкочеляЯяАльмана. я«Бо! ф ? цв? , на»яв, даю2яМ, . айлоЯСоф . аццк, йя2аяцго! яСкочеляЯяКн, г, п! оЯП! оЯвц2З»яв, дал, яБогданЯоф лов, н,яМ, . айлоЯМ, . айлюкя2яТеоф ! ебовлц,яАна2олцйЯМалева, чявц2баф ! ажа,яБогданаЯСавокаяЗДен, Яова КозцвЯькогоЯ! айонЗ.яГазе2З «Жайвц! »яв, дацЯБе! ежанЯька «П! оЯвц2а»,яякЗя очолоцЯПавло Мако! а.яЗ2ц2ЯнаЯпцвп! аццЯЯнЗц зя еццональн, мЯЗевцмЯн, г, яццлцф к, мЯнЗ2цЯЯ2омЯНадцццЯВол, нець.

Доб! огоЯпловаЯявгадан, . яв, ? е за. ода. яяЯлЗговЗцЯя! оЯвц2нка С2ефанцЯя2аЯ! аба2яя, г! 2кова.

Зе! нам, япел! едовогоЯдоЯвцдЗ подцл, л, ЯянаЯконф! енцццвцЯьоцф м, яоднодЗмцям, яголоваЯБе! еф

кЗль2З! н, . яцннотЯ2ейна2об2ькв? , ф нЗя2явц! аявцд, нЗя. ! , Я2, янЯкЗ це! квЗ.

В, кл, кацЯзд, вЗваннЯ,я? оЯвЯТеоф ! ебовлцЯ, 2 цяд! Зц»яте! едпла2 ф л, ядлЯбцлц2о2ек, ябезпла2ноЯгазеф 2ЗяТова! , ш»якЗ! налякКоммЗн, Я2 Ук! а, ны».

Во! 2янаЯлцдЗваннЯ2е,я? оЯв Бцлцйявнццц2а в, янЗ2ц2аЯ2вЯП! оф Явц2, »я2аП! аццвалапекя! нЯ,яяка гоЗцЯ ц2омонц2нцв, ! об, ядлЯццЯк по2 еб.

Бага2ояко! , Ян, . яЯп! авяная! аф . ЗнкЗ2е! нопцльЯк, . ямцЯк, . я! оф Явц2н,яццЯп! аведл, воюяб! азою зояв, лаяголоваЯЯе! едкЗяДа! ка) Збо2а.яБоя. янебЗлоЯвцдЗначено Зявц2нцйядопцвцц.яАця—я! ейд, ф пе! еву! к, я2ядо2, , маннЯя«ЗаконЗ п! оЯмов, »явЯ2ека, .ябцлц2о2ека, . наЯпцдп! , цмЯ2ва, .яопцкаябезп! , ф З2льн, . ядц2ей,яшефЯ2воянад вцйЯкков, м, янаЯ2 нам, яянеЯдцльк, Те! нополЯ,яаяЯМ, колацва,я) о! ф номо! ЯькогоЯФло2Зя2е! ноддо! а вЯЯе! цЯ. я! оЯ2я2п! оЯвц2н, яЯеф ! еднц. яцкцлЯя2,яЯ,я! 9як! ацнЯькоц цмнЗцццменццвванЯ! анка,я2. нцф ногожоледжЗ,яв, ? оготЯ! офеЯцйноф 2е. нцчногояЗч, л, ? аццЯ4.

ВІД ЗЛОТЛІННЯ — ДО ПРОЗРІННЯ

Дояц, . яв, . овн, . яза. одцвЯнайф бцльшєяп! , лЗчал, ЯяяголоваЯГЗяф 2, нЯькогоЯ! айонногоЯЯе! едкЗ ВаЯ, льяГо! бова2, й,яд, ! ек2а! ЯДеоф н, ЯвцЯькогоЯ! ацзнавчогаЯЗеоу БогданаС, вак,ябе! ежанЯькцЗль2ф а! мцйц.

Вцд! одженоя о! , яП! оЯвц2 »яЗ Яела. ябцла,яГовЯ2олЗяЯе! нопцльЯф когоя! айонЗ.яО2, ,мавЗваннЯянаф ! одногоЯ. о! яЗяБе! ежана. .яяк, м кел! ЗцЗ, новцйЯоловацьк, й.яМаю2 вел, кЗяпоЗлЯ! нцЯ2я о! , Я2,яОф, ф ч, нець,ябкццл, шєязадваоЯ2анцн ! ок, ятоЯ2ав, л, я'я2деЯ2я2цмЯконф цел! 2цв.

Безццчко! , Ян, . яЯп! авяяная! аф . ЗнкЗ2е! ебовлЯнЯк, . яп! оЯвц2н, зок! ема2яте! в, нн, .юЯе! едка. яЦл Гле? ева,яЛоя2цвцц,яЯел, ? аяС2 Зцв...

УяяямаЯовоф, . овная! обо2а побЗдовонаяобЗццЯедагогцного цЯмед, чногоЯЗч, л, ? я2аццмнЗцццЗ) о! 2ков.

ЗяЯлЗжен, мЯав2а! , 2е2омЯне л, шєвЯнНадЗб! ЗанЯькомЗк! ац,я йявЯЗцйЯк! ацнццко! , Я2Зц2ЯякМояф лодаяП! оЯвц2а».яП! оЯцццццлццЯ2, ! озвцйЯ2алон2цв! озповцвЯголова Пе2 оЯШ, мкцв.яЦєяццд! одженнЯ об! ядов, .якЗль2в,ялц2е! а2З! ноеф м, Я2єццкцва. од, ,явцдЗначеннЯяоф м'я2н, .яда2янацональноф2а цоф 2, чнаЯошЗковаЯццлцнЯ2.яУяяяц

жанЯькоцЯП! оЯвц2»яПавлоЯМокоф ! а,яголоваЯБЗачцкцЯ«Молодоц П! оЯвц2»яОкЯянаЗог! цйчЗ,яолоф ваяКозцвЯькоцЯП! оЯвц2 »яДм, 2 о Фед, к,ямолодаЯ! оЯвц2нкаяяф о! 2ф кцвЯькогоЯпедагогцногоЯЗч, л, ? а ЛеЯяЯСаган,яголоваЯТе! нопцльЯф когоямцЯькогоЯЯе! едкЗяДа! каЯ Зф ба2а,яд, ! ек2а! яоблаЯногоЯде! ф жавногоЯ! . цвЗБогданЯХава! цвЯьф к, й,я2аЯ2пн, кЯголов, яЛановецьф когоя айонногоЯЯе! едкЗяЯ! оЯлав ГалЯя,яд, ! ек2а! яе! ебовлЯнЯькоц ! айонцццен2 альноцбцлц2о2ечноц Я, Я2ем, яЛюдм, лаяК! Зч, нцна,я2аф Я2пн, кЯолов, яТе! нопцльЯькоцЯ аф йонноцЯП! оЯвц2, »яС2епапЯ! онь.

ОЯя? оЯцкцвагоЯдлЯявпоз, ченф ня:яЗяБе! ежана. я—яв, пЗЯкяальмаф на. Зя«Люд, янаш, . яБе! ежан»я— п! онайв, да2нцшцЯоЯ2а2цмцЯ2;яЗ БЗначя—яП! оЯвц2нкаяяфЯ2, н, яна 2емЗя«Мояземля—яземлямоц. ба2ькв»,яцнццйованццваномЯЗф ж, цк, м;яфЗнкццонЗваннЯц2об'їдф наннЯяСЗц! 'я»яЗ! айоннцйя2е2ц «Новаядоба»,ядеявжеяо2, , мал, 2во! чєяок! , лляЯЛеЯяБалук,яЛеЯя Сме! еч, нЯька;яЗкКозовцЯ—яП! , лЗф ченнЯямолодцЯдоЯе! жаво2а! ч, . п! оцєЯв,яцнццццованнЯяте! ейменЗф ваннЯявЗл, ццЯменам, янацональф н, .ята2 цо2цв,я! озо! цЯ2цнф! маф ццйногоЯп! оЯ2а! З,япове! неннЯ

П! омовецьЯв, Ялов, лая! ядЯк! , ф 2, чн, .я2аЗваженнЯнаяд! еЯЗяБогф даная Голова, на.яНаямоЯадЗмкЗ, вон, япел! ебцльшенц.яАядєякБЗпо п! авлцннЯ,яномЗвоноЯк, лояццццло вццццЯ окцвЯезвц2я2е! едЯявоцм ак2, вом? .яТе! елцкявп, 2аньяможф наЯбп! оджв, 2 .

УчаЯн, к, явц2ноф, бо! нопцжонф фе! енцццц! , йнЯл, явцдповцднЗ! еф золцццц,явє! неннЯнаяцд2, ,мкЗ З! ядЗяВцк2а! аяО? енка2янаццф нальноф2а цо2, чн, .яЯ, лЯ? одоцц. об'їднаннЯ,яоб! ал, яделега2цвЯна ВЯеЗк! ацнЯьк, йя'цзцдп! оЯвц2н.

Зя2 ьо. яаль2е! на2, вн, .яканд, ф да2З! ягоголовоюяоблаЯногоЯоб'їднаннЯяТова! , Я2ваЯ«П! оЯвц2а» бцльшцЯ2оЯолоЯцвц2об! аноЯТе2 а Ш, мкцва.я2аЯДа! цюЯ Збо2Зп! огоф лояЗвало2дваЯделега2, .яБогдан Голова, нЯзнЯяЯЯвоЯяканд, да2З! З нояко! , Я2яновооб! аноЯяке! цвф н, каяяме2юЯомолодженнЯп! оф Явц2нЯьк, . ялав.я2а2еЯЯ2авпачєЯф н, мяголовоюЯП! оЯвц2 »яОб! ано 2кожжон2 ольноф евуццццнЗцнЯпекф цццц,япопе! еднцЯлав, яякоцЯ! озпаф л, Яь.

О2же,яцна2цЯянаЯпожвавленнЯ п! оЯвц2нЯькогоЯ 3. ЗнаяТе! нопцлц.

Микола НИКОЛИН,
член Національної спілки
журналістів України

ПАМ'ЯТНА ПОДІЯ В ЖИТТІ ТЕРНОПОЛЯ

У літопис Тернополя вписано ще одну чудову сторінку, що стала яскравою подією в духовному житті Тернопільсько-Зборівської єпархії. Тут відбулося освячення новозбудованої греко-католицької церкви св. Архистратига Михаїла, яке провів ієрарх Михаїл Сабрига. Він освятив уведення віруючих у храм, храмовий престол та відслужив архієрейську літургію.

Сім років тому розпочалася копітка праця над зведенням храму Божого. Красивий, ве-

личний храм розрахований на 2800 місць, із двома ярусами для хорів. У день освячення він не вмистив усіх парафіян, гостей та бажаючих узяти участь у цій події.

Радість парафіян розділили представники влади на чолі з міським головою Анатолієм Кучеренком.

Храм Божий Архистратига Михаїла п'ятдесятиметрової висоти, що здіймається до небес своїми сяючими банями, — витвір розуму і серця архітектора Степана Дзюбинського, го-

ловного конструктора Юзефа Зімельса, плід невтомної праці виконробів Богдана Яремчука і Володимира Пострільного, результат праці мозолястих рук багатьох будівельників.

День освячення храму збігся з 60-літнім ювілеєм Михаїла Сабриги. Ієрарх приймав квіти з нагоди дня народження та довголітньої праці на Христовій ниві, щирі вітання і теплі побажання. П'ять годин тривали священнодійства, але ніхто не відчував втоми.

Інф.

Отець Ярослав Онищук у день освячення храму зустрічає і вітає з Собором єпископа ординарія Михаїла Сабригу

Михайло РЯБЦЕВ

Українському вченому, кандидату наук, доценту Харківського аграрного університету Володимиру Лисенку Міжнародна академія наук екології та безпеки життєдіяльності (Санкт-Петербург) присвоїла звання академіка, дійсного члена Міжнародної академії наук.

Здавалося б, нічого дивного немає. Але справа в тому, що цього звання вченого удостоїли як виняток — за активну роботу з вивчення довкілля та збереження для нащадків рідкісних і зникаючих рослин.

А ще Володимир Лисенко цікавий для просвітян тим, що він (учений-аграрник) шанує українську мову, традиції та звичаї

КІМНАТА-МУЗЕЙ УЧЕНОГО

народу. В його кабінеті-музеї зібрано цілу колекцію унікальних рушників. Тризуб огорнуто рушником із Новоград-Волинська, — батьківщини Лесі Українки, два рушники з полтавських Круподеринців — батьківщини Лисенка. Прибиральниця Оля принесла рушник зі словами Шевченкового «Заповіту», що спеціально для ботаніка вишила її мати. Завідувач кафедри лісівництва, академік Борис Остапенко, відвідавши цей кабінет-музей, приніс і свого рушника, що подарували йому до ювілею львівські колеги. Тут кожен студент може побачити рушник свого краю, бо є вони з усіх двадцяти п'яти областей України. Цікаво тут відбувається посвячення в студенти.

Кожному в руки дають булаву та вмикають мелодію козацького маршу. Це запам'ятовується, як і лекції з ботаніки.

Рушники, рушники...

Та чи не найдорожчий академіку — рушник з рідного пол-

тавського краю. І справді, як співається в пісні: «Я візьму той рушник, простелю, наче долю...» Переплелися в душі Володимира Лисенка любов до природи з любов'ю до рідного краю.

Інф.

А ви це читали?

ПРО ІМЕНА

Дитині давали імення когось значнішого з рідні, найчастіше брали дідове ім'я. Князі діставали два імені — одне церковне, друге княже, або мирське. Церковні імена брали з грецького календаря, світські — це були слов'янські народні імена або зіслов'янщені норманські. Бояри й усе інше населення мали, мабуть, тільки одне ім'я.

Найпоширеніші зі слов'янських і зіслов'янщених імен для чоловіків були такі: Борис, Брячислав, Вишеслав, Володар, Володимир, Володислав, Воротислав, Всеволод, Всеслав, В'ячеслав, Гліб, Жирислав, Ігор, Ізяслав, Мирослав, Олег, Радислав, Ратибор, Ростислав, Рюрик, Святополк, Святослав, Станислав, Судислав, Ярополк, Ярослав та інші. Рідше зустрічаються: Милоніг, Переніг, Вишата, Слав'ята, Мил'ята, Пут'ята. Жіночі слов'янські імена бували: Верхуслава, Горислава, Гремислава, Доброніга, Звенислава, Предслава, Сбислава, Святослава та інші.

«Історія української культури». Загальною редакцією Івана Крип'якевича

ШАПКА — СИМВОЛ ВЛАДИ?

...Шапка в житті українсько-

го народу відіграє роль не тільки покриття голови від холоду й спеки, а й певну символічну роль: її надягають при виконанні певних родинних чи громадських доручень, обов'язків. Так, наприклад, при заручинах тільки єдино молодий з усіх мужчин, що беруть участь в заручинах, цілий вечір не скидає шапки. У Шевченка в поемі «Іван Підкова» отаман човнів «Підняв шапку — човни стали». Тут шапка — символ військової влади. У гравюрі Т. Шевченка «Судна Рада» всі судді урядують у шапках, а без шапок — той, хто позиває, і той, кого позивають. Тут шапка — символ влади і гідності судді. З того можна зробити висновок, що на деяких автопортретах останнього передсмертного періоду Т. Шевченко малював себе в шапці саме тому, що вважав себе при виконанні обов'язків національного вождя, національного пророка, національного месника.

Віктор Доманицький. «Тарас Шевченко», Чикаго, 1961

СЕРЕЖКА — НЕ МОДА...

...Сережку (кульчик) в одному вусі ми зустрічаємо лише на тому «Психологічному автопортреті» Т. Г. Шевченка, який він виставив на річній виставці

Петербурзької академії мистецтв після свого обрання академіком гравюри 1860 року. Такі сережки носили деякі запорізькі й донські козаки, щоб охоронити себе від усього злого. Цією сережкою в вусі Т. Шевченко хотів показати, що він поділяє національні ідеали запоріжців, що він такий самий борець за волю і незалежність рідного народу, як і вони.

Віктор Доманицький. «Тарас Шевченко», Чикаго, 1961

МЕЦЕНАТ

Василь Тарновський-старший був причетний до дуже багатьох важливих подій у культурному житті України. Відомо, наприклад, про його значні пожертви на спорудження пам'ятників Богданові Хмельницькому в Києві, Іванові Котляревському в Полтаві, на видання першого українського історико-літературного місячника «Киевская старина», створення Київської громадської бібліотеки, проведення археологічних досліджень у Канівському повіті, впорядкування могили Тараса Шевченка й організацію щорічних гуртових подорожей пароплавом для поклоніння праху Кобзаря. Це далеко не повний перелік добродійних діянь мецената. Він надавав у Качанівці притулок мистцям, літераторам, історикам, дбав, щоб вони мали там належні умови

для життя, відпочинку й творчості.

Журнал «Пам'ятки України», № 1, 2000

АКТУАЛЬНО Й СЬОГОДНІ

Свого часу М. Драгоманов у статті «Втрачена епоха» наголосив: «Освічені українці, як правило, трудяться для всіх, тільки не для України і її народу... Вони повинні усвідомити, що кожна людина, яка від'їжджає з України, кожна копійка, що втрачена не на досягнення українських цілей, кожне слово, сказане не українською мовою, є марнуванням капіталу українського народу, а за даних обставин кожна втрата стає безповоротною». Актуальність цих слів безсумнівна і сьогодні.

І. В. Діак. «Українське відродження чи нова русифікація?»

ЗА ШИРМОЮ ТАЄМНОГО ЦИРКУЛЯРУ

Таємний обіжчик (циркуляр) міністра внутрішніх справ П. Валуєва від 18 липня 1863 року був докладною цензурною інструкцією для державних органів влади. Ним заборонялося надавати цензурний дозвіл на друкування духовних та популярних українськомовних

освітніх книг, закривалася газета «Чернігівський листок». Також заборонявся український театр. Адміністративних репресій зазнали відомі українські діячі, серед яких О. Кониський, П. Чубинський, П. Єфименко, В. Лобода, С. Ніс. Сам міністр Валуєв не приховував свого ставлення до української мови, коли заявляв, що «ніякої окремої малоросійської мови не було і бути не може». Особливо цікавим у циркулярі Валуєва є те, що він у своїх заборонах начебто спирався на побажання самих українців.

І. В. Діак. «Українське відродження чи нова русифікація?»

СТРАВА ЗАПОРІЖЦІВ

Тетерею називається тісто з житньої муки, розведене молоком або водою з медом. Оце його як замішають, то воно буде ріденьке-ріденьке, потім кисне, після чого робиться уже густе, — тоді воно й готове. Як схотів який запорожець їсти, то зараз бере казан, вішає його на кабіцю, наливає в казан води, в воду кидає тетерею, до тетері підбавляє пшона, а до пшона рибу або раки, та тоді й варить. Зваривши, їсть і горілкою запиває (з оповідання козака Розсолони).

«Історія української культури». Загальною редакцією Івана Крип'якевича

Засновник — Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка. Реєстраційне свідоцтво № 1007 від 16.03.1993 р.

Головний редактор
Любов Голота

Шеф-редактор Павло МОВЧАН
Редколегія: Л. Голота, Я. Гоян, А. Журавський, П. Мовчан, А. Погрібний, О. Пономарів, І. Ющук

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети і надіслані рукописи та світлинки не повертає. Залишає за собою право редагування та скорочення текстів.

Комп'ютерна верстка — Ірина Шевчук

Адреса «Слова Просвіти»: 01001, Київ-1, завулок Музейний, 8. Всеукраїнське товариство «Просвіта» імені Тараса Шевченка, тел. 228-01-30. E-mail: prosvita@iatp.org.ua

Індекс 30617.

Зам. № 3301202.

Наклад 3000.

Видруковано з готових фотоформ на комбінаті «Преса України»